

ключенія. Въ това знаменито описаніе ные между друго четемъ :

„На 24 Августа“ пише Плиній, „около 7 часа, майка ми обади уйчу ми, който ся бѣ записалъ въ книги-ты си, че ся подвига нѣкакъвъ необыкновенъ чернъ облакъ. Уйка ми скочи, та ся обу па отиде на моголкѣ-тѣ, отдѣто можяше пѣдобрѣ да глѣда чюдно-то явеніе. Видяше ся облакъ, нѣ не можяше право да ся разбере откъдѣ ся подвига; едва отпослѣ ся разбра, че ся двигаль изъ Везувія. Тоя облакъ не знаѣ какъ да ви го опишѣ пѣдобрѣ, освѣнъ да го оприличѣ на едно стѣбло, което стрѣчи нагорѣ па само отъ връха си распрострѣло клонове. Азъ мыслѣ, че силенъ вѣтъръ бѣ покаралъ облака нагорѣ, а горѣ запрѣлъ, или облакъ-тѣ отъ самѣ-тѣ си тежинѣ натискалъ, та е добылъ такъвъ образъ. Ту бяше свѣтълъ и бѣлъ, ту пепеливъ и мръкъ, наспротивъ както ся пѣляше, ту съ пепель, ту съ прѣсть. Уйка ми, чловѣкъ любопытенъ, поиска да испыта това нѣчто пѣдобрѣ, зато заповѣда да ся приготи една малка враница, та на неѣ да иде. Менѣ каза, ако щѣ да го придружѣ, нѣ азъ не щѣхъ, като му рекохъ, че щѣ сѣднѣ да учѣ. Кога трѣгнѣ, застигнѣ му писмо отъ еднѣ голѣмкѣ господаркѣ, Ректинѣ, която ся была уплашила отъ прѣдтечѣ-тѣ на погыбель-тѣ, та го моляше да ѣ помогне; зачтото нейна-та *вилла* лѣжяла право исподъ Везувія, та само на ладнѣ могла да ся измѣкне оттамъ. Плиній сега зѣ враницѣ съ чѣтыре лопаты, па самъ сѣднѣ у неѣ и отиде за да избави не само Ректинѣ, нѣ и другы пріятѣли, зачтото на това хубаво приборѣжіе сѣдяхъ много прѣвы хора. Той налѣтъ право въ страхотнѣ-тѣ така безъ страхъ,